

Byla C-543/19**Prašymo priimti prejudicinį sprendimą santrauka pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 98 straipsnio 1 dalį****Gavimo data:**

2019 m. liepos 16 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Finanzgericht Hamburg (Vokietija)

Sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2019 m. liepos 1 d.

Ieškovė:

Jebsen & Jessen (GmbH & Co.) KG

Atsakovė:

Hauptzollamt Hamburg

Pagrindinės bylos dalykas

Antidempingo maito netaikymas – Sprendimo, kuriuo grindžiamas antidempingo maito netaikymas, neteisingo nurodymo pradinėje išipareigojimo sąskaitoje faktūroje pasekmės – Vėlesnio patikslintos išipareigojimo sąskaitos faktūros pateikimo leistinumai

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą dalykas ir teisinis pagrindas

Sąjungos teisės aiškinimas, SESV 267 straipsnis

Prejudiciniai klausimai

1. Ar tokiomis sąlygomis, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje, Įgyvendinimo reglamento (ES) 2015/82 1 straipsniu įvesto antidempingo maito netaikymas remiantis šio reglamento 2 straipsnio 1 dalimi yra negalimas todėl, kad šio reglamento 2 straipsnio 1 dalies b punkte numatytoje išipareigojimo sąskaitoje faktūroje nurodytas ne šio reglamento

- priedo 9 punkte minimas Įgyvendinimo sprendimas (ES) 2015/87, o Sprendimas 2008/899/EB?
2. Jeigu atsakymas į pirmąjį klausimą būtų teigiamas: ar siekiant, kad pagal Įgyvendinimo reglamento (ES) 2015/82 2 straipsnio 1 dalį būtų netaikomas šio reglamento 1 straipsniu įvestas antidempingo muitas, per procedūrą dėl antidempingo muitų gražinimo leidžiama pateikti Įgyvendinimo reglamento (ES) 2015/82 priede nustatytas sąlygas atitinkančią išipareigojimo sąskaitą faktūrą?

Nurodomi Sąjungos teisės aktai

1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2913/92, nustatantis Bendrijos muitinės kodeksą (toliau – Muitinės kodeksas), pastarąjį kartą iš dalies pakeistas 2013 m. spalio 9 d. Reglamentu (ES) Nr. 952/2013, konkrečiai jo 78 straipsnis

1997 m. lapkričio 17 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2320/97, nustatantis galutinį antidempingo muitą besiūlių vamzdžių ir vamzdelių iš geležies arba nelegiruotojo plieno importui, kurio kilmės šalys yra Vengrija, Lenkija, Rusija, Čekijos Respublika, Rumunija ir Slovakijos Respublika, panaikinantis Reglamentą (EEB) Nr. 1189/93, ir nutraukiantis procesinius veiksmus dėl tokio importo, kurio kilmės šalis yra Kroatijos Respublika, konkrečiai jo 2 straipsnio 2 dalis

2008 m. gruodžio 1 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1193/2008, kuriuo nustatomas galutinis antidempingo muitas ir laikinojo muto, nustatyto importuojamai Kinijos Liaudies Respublikos kilmės citrinų rūgščiai, galutinis surinkimas

2008 m. gruodžio 2 d. Komisijos sprendimas 2008/899/EB, kuriuo priimami pasiūlyti išipareigojimai, susiję su antidempingo tyrimu dėl tam tikros importuojamos Kinijos Liaudies Respublikos kilmės citrinų rūgšties, iš dalies pakeistas 2012 m. rugsėjo 7 d. Komisijos sprendimu 2012/501/ES

2015 m. sausio 21 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/82, kuriuo, atlikus priemonių galiojimo termino peržiūrą pagal Reglamento (EB) Nr. 1225/2009 11 straipsnio 2 dalį ir dalines tarpines peržiūras pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 1225/2009 11 straipsnio 3 dalį, nustatomas galutinis antidempingo muitas importuojamai Kinijos Liaudies Respublikos kilmės citrinų rūgščiai, konkrečiai jo 1 ir 2 straipsniai bei priedo 9 punktas

2015 m. sausio 21 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2015/87, kuriuo priimami pasiūlyti išipareigojimai, susiję su antidempingo tyrimu dėl importuojamos Kinijos Liaudies Respublikos kilmės citrinų rūgšties

Bylos aplinkybių ir proceso santrauka

- 1 Ieškovė reikalauja, kad jos iš Kinijos Liaudies Respublikos (toliau – KLR) importuotai citrinų rūgščiai būtų netaikomas antidempingo muitas.
- 2 Importuojamai Kinijos Liaudies Respublikos kilmės citrinų rūgščiai antidempingo muitas buvo įvestas remiantis Reglamentu Nr. 1193/2008. Siekdama, kad antidempingo muitas būtų netaikomas, *Weifang Enseign Industry Co. Ltd.* (toliau – *Weifang*) pateikė Komisijai įsipareigojimų pasiūlymą, kurį pastaroji patvirtino Sprendimu 2008/899 (toliau – pradinis įsipareigojimų pasiūlymas).
- 3 2013 m. lapkritį Komisija pradėjo antidempingo muto peržiūrą. Reaguodama į tai, *Weifang* pateikė naują įsipareigojimų pasiūlymą.
- 4 Trijose 2015 m. sausio 9 d., 13 d. ir 15-16 d. sutartyse ieškovė ir *Weifang* susitarė dėl iš viso 360 t citrinų rūgšties tiekimo po 884,70 EUR už vieną toną. Mažiausia importo kaina, kurią Komisija nustatė remdamasi *Weifang* įsipareigojimų pasiūlymais, pirmąjį 2015 m. ketvirtį buvo 878,60 EUR už vieną toną. Citrinų rūgštis iš KLR laivu buvo išgabenta 2015 m. sausio 30 d.
- 5 Dvylika 2015 m. kovo 10 d. ir 11 d. muitinės deklaracijų ieškovė, nurodydama tarifinę poziciją 2918 1400 00 0 ir papildomą TARIC kodą A882, deklaravo 360 t citrinų rūgšties išleidimą į laisvą apyvartą. Atsakovei paprašius, ieškovė pateikė atitinkamas 2015 m. sausio 29 d. *Weifang* įsipareigojimo sąskaitas faktūras (toliau – pradinės įsipareigojimo sąskaitos faktūros). Jose, be kita ko, buvo daroma nuoroda į „Decision 2008/899/EC“.
- 6 Kadangi pradinėse įsipareigojimo sąskaitose faktūrose buvo nurodytas Sprendimas 2008/899, o ne 2015 m. sausio 23 d. įsigaliojęs Įgyvendinimo sprendimas 2015/87, atsakovė atsisakė patenkinti ieškovės prašymą ir netaikyti antidempingo muto ir dvylikoje 2015 m. kovo 10 d. ir 11 d. pranešimų apie mokėtiną mokestį už pirma minėtas importuotas prekes nustatė antidempingo muitą, apskaičiuotą remiantis 42,7 % bendrąja antidempingo muto norma.
- 7 Ieškovė pateikė patikslintas įsipareigojimo sąskaitas faktūras ir paprašė grąžinti antidempingo muitą. Nuo pradinių įsipareigojimo sąskaitų faktūrų jos skiriasi tik tuo, kad vietoj „Decision 2008/899/EC“ buvo nurodytas „Implementing Decision (EU) 2015/87“.
- 8 Atsakovė atmetė prašymą grąžinti sumokėtą antidempingo muitą, motyvuodama tuo, kad sąlygos netaikyti antidempingo muto nebuvo įvykdytos, nes pradinėse įsipareigojimo sąskaitose faktūrose buvo neteisingai nurodytas Sprendimas 2008/899. Jos teigimu, lemiamą reikšmę šiuo atžvilgiu turi muitinės deklaracijos priėmimo momentas. Tai, atsakovės nuomone, patvirtina ir 2014 m. rugsėjo 17 d. Teisingumo Teismo Sprendimas *Baltic Agro* (C-3/13, EU:C:2014:2227).

- 9 Dėl šio sprendimo ieškovė pareiškė ieškinį prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančiam teismui. Ji ir toliau reikalauja netaikyti jokių antidempingo muitų, be kita ko, teigdama, kad bet kuriuo atveju patikslintą įsipareigojimo sąskaitą faktūrą yra leidžiama pateikti vėliau.

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą motyvų santrauka

Dėl pirmojo prejudicinio klausimo

- 10 Kyla klausimas, ar tikrinant muitinės deklaraciją pateiktos įsipareigojimo sąskaitos faktūros atitinka Įgyvendinimo reglamento 2015/82 2 straipsnio 1 dalies b punkto reikalavimus. Šioje normoje nustatyta, kad, prašant netaikyti antidempingo maito, pateikiama įsipareigojimo sąskaita faktūra. Tai yra komercinė sąskaita faktūra, kurioje nurodyti bent šio reglamento priede išvardyti rekvizitai ir deklaracija. Iš pradžių pateiktų įsipareigojimo sąskaitų faktūrų tekstas vienareikšmiškai neatitinka reglamento priedo 9 punkto reikalavimų. Jose nurodytas ne Įgyvendinimo sprendimas 2015/87, o Sprendimas 2008/899. Tačiau gali būti, kad ypatingomis pagrindinės bylos aplinkybėmis ši klaida nurodant teisės aktą nėra kliūtis netaikyti antidempingo maito.
- 11 Kad nurodžius importo momentu negaliojantį sprendimą netenkama teisės į maito netaikymą, patvirtina aiškinimo taisyklė, pagal kurią išimtis reglamentuojančios nuostatos turi būti aiškinamos siaurai (2014 m. rugsėjo 17 d. Sprendimas *Baltic Agro*, C-3/13, 24 punktas, ir 2019 m. gegužės 22 d. Sprendimas *Krohn & Schröder*, C-226/18, 46 punktas).
- 12 Tačiau, prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančio teismo manymu, taikyti šią aiškinimo taisyklę reikia atsižvelgiant į proporcingumo principą. Šiuo klausimu generalinė advokatė J. Kokott savo 2018 m. rugsėjo 6 d. išvadoje byloje *Vetsch* (C-531/17, 50 punktas) yra pažymėjusi, kad prievolė sumokėti importo PVM laikytina kišimusi į laisvę užsiimti verslu pagal Pagrindinių teisių chartijos 16 straipsnį. Tas pats turėtų būti taikoma ir antidempingo maito atsiradimui. Todėl atsisakius netaikyti antidempingo maito atsirandantis laisvės užsiimti verslu apribojimas pagal Pagrindinių teisių chartijos 52 straipsnio 1 dalies antrą sakinį galimas tik tuo atveju, kai jis būtinas ir tikrai atitinka Sąjungos pripažintus bendrus interesus.
- 13 Bet ir nepaisant to, ar atsisakymas netaikyti antidempingo maito yra kišimasis ieškovės pagrindinę teisę, prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas mano, kad Įgyvendinimo reglamento 2015/82 2 straipsnyje nustatytas netaikymo sąlygas reikia aiškinti laikantis proporcingumo principo. Teisingumo Teismo jurisprudencijoje yra išaiškinta, kad turi būti leidžiama įsipareigojimo patvirtinimo atšaukimą vertinti atsižvelgiant į proporcingumo principą (2012 m. lapkričio 22 d. Sprendimo *Usha Martin*, C-552/10 P, 32 punktas). Tas pats turi galioti ir aiškinant antidempingo maitus reglamentuojančias teisės normas, kuriomis remiantis šie maitai netaikomi. Atitinkamai Teisingumo Teismas, nagrinėdamas lengvatas

taikant antidempingo muitus, yra pabrėžęs, kad aiškinant bet kurią Sąjungos teisės nuostatą reikia atsižvelgti ne tik į jos formuluotę, bet ir į kontekstą ir teisės akto, kuriame ji įtvirtinta, tikslus (2017 m. spalio 12 d. Sprendimo *Tigers*, C-156/16, 21 punktą su nuoroda į 2016 m. lapkričio 16 d. Sprendimo *Hemming ir kt.*, C-316/15, 27 punktą; 2016 m. liepos 14 d. Sprendimo *Verband Sozialer Wettbewerb*, C-19/15, 23 punktą).

- 14 Tai neprieštarauja atsakovės nurodytai Įgyvendinimo reglamento 2015/82 186 konstatuojamajai daliai. Iš šios konstatuojamosios dalies matyti, kad antidempingo muitas gali būti taikomas, net jei gamintojo, iš kurio produktai perkami, pasiūlytą įsipareigojimą priėmė Komisija. Tačiau tokiu būdu tik paaiškinama, kad antidempingo muitai netaikomi tik tuo atveju, kai įvykdytos Įgyvendinimo reglamento 2015/82 2 straipsnyje nustatytos sąlygos. Kadangi konstatuojamojoje dalyje keliama šių sąlygų įvykdymo sąlyga, ši konstatuojamoji dalis negali niekuo prisidėti prie šių sąlygų aiškinimo.
- 15 Proporcingumo principo laikymasis pirmiausia reiškia, kad pagrindas netaikyti antidempingo maito išnyksta ne dėl kiekvieno menkausio nukrypimo nuo Įgyvendinimo reglamento 2015/82 priedo 9 punkto formuluočių. Dėl to sutaria ir pagrindinės bylos dalyvės. Kolegijos manymu, nukrypimai nuo 9 punkto formuluočių neturėtų būti kliūtis netaikyti antidempingo maito, jei jie nekeltų grėsmės įsipareigojimo sąskaitos faktūros pateikimo tikslui.
- 16 Įsipareigojimo sąskaitos faktūros pateikimo tikslas – galėti veiksmingai stebėti, ar laikomasi įsipareigojimų pasiūlymo (2014 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo *Baltic Agro*, C-3/13, 29 punktą; žr. ir Įgyvendinimo reglamento 2015/82 184 konstatuojamąją dalį). Neseniai Teisingumo Teismas pabrėžė, kokia svarbi šiuo atžvilgiu yra nuoroda į teisingą įgyvendinimo sprendimą (2019 m. gegužės 22 d. Sprendimo *Krohn & Schröder*, C-226/18, 55 punktą). Tai reiškia, kad antidempingo muitas paprastai turėtų būti netaikomas tik tuo atveju, jei įsipareigojimo sąskaitoje faktūroje daroma nuoroda į importo momentu galiojantį sprendimą dėl įsipareigojimų pasiūlymo patvirtinimo.
- 17 Vis dėlto prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas mano, kad dėl ypatingų nagrinėjamo atvejo aplinkybių nuoroda į galios netekusį sprendimą nekeltų ir negalėtų sukelti grėsmės peržiūrai, kaip laikomasi įsipareigojimų pasiūlymo sąlygų. Juk konkrečiu atveju Vokietijos muitinės institucijų gebėjimas patikrinti, kaip laikomasi antidempingo maito netaikymo sąlygų, nebuvo paveiktas.
- 18 Be to, buvo laikomasi produktų importo momentu galiojusių įsipareigojimų pasiūlymo sąlygų. Komisija prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančiam teismui pranešė, kad abiejų įsipareigojimų pasiūlymų turinys yra kone identiškasis. Be to, kaip prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančią teismą informavo Komisija, nagrinėjamu atveju citrinų rūgšties importo kaina viršijo mažiausią importo kainą, kuri 2015 m. pirmąjį ketvirtį buvo taikoma *Weifang*.

- 19 Be to, nagrinėjama atveju Komisija nematė būtinybės po naujojo įsipareigojimų pasiūlymo įsigaliojimo keisti galiojant pradiniam įsipareigojimų pasiūlymui nustatytą 2015 m. pirmojo ketvirčio mažiausią importo kainą. Šiomis aplinkybėmis prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančiam teismui atrodo neproporcinga atsisakyti netaikyti antidempingo maito vien dėl nuorodos į sutarties sudarymo metu dar galiojusį Sprendimą 2008/899 ir nepaisyti to, kad yra įrodyta, jog mažiausia importo kaina, galiojusi sudarant sutartį, išrašant sąskaitą faktūrą ir importuojant prekes, buvo viršyta.
- 20 Nagrinėjama byla skiriasi nuo bylos, kurioje buvo priimtas 2014 m. rugsėjo 17 d. Sprendimas *Baltic Agro* (C-3/13). Toje byloje buvo nagrinėjamas klausimas, ar *Baltic Agro AS*, taikant į Įgyvendinimo reglamento 2015/82 2 straipsnio 1 dalies a punktą panašią nuostatą (sprendimo 25 punktas), galėjo būti laikoma „pirmu nepriklausomu pirkėju Sąjungoje“, nors produktus ji įsigijo ne tiesiogiai iš įsipareigojimų pasiūlymą pateikusios įmonės, o iš tarpininko. Teisingumo Teismas tai paneigė. Jo nuomone, pasitelkti tarpininkus draudžiama, nes antraip neįmanoma nustatyti, kas turi teisę į maito netaikymą (sprendimo 30 punktas). Juk su tiesiogine prekyba susijusiomis nuostatomis iš esmės siekiama „sudaryti sąlygas skaidriai kontroliuoti mažiausią importo kainą, kurios laikytis įsipareigoję eksportuojantys gamintojai“ (2014 m. balandžio 3 d. generalinio advokato P. Cruz Villalón išvada byloje *Baltic Agro*, C-3/13, 32 punktas). Eksporto pasitelkiant tarpininkus atveju tai neįmanoma, nes bet koks paskesnis perpardavimas gali lemti minėtas kainas paveikiančias papildomas išlaidas (ten pat). Tačiau nagrinėjama atveju nekilo grėsmės kontrolei, kaip laikomasi įsipareigojimų pasiūlymo.

Dėl antrojo prejudicinio klausimo

- 21 Jei Teisingumo Teismas prieitų prie išvados, kad nuoroda į Sprendimą 2008/899 iš pradžių pateiktose įsipareigojimo sąskaitose faktūrose yra kliūtis netaikyti antidempingo maito, kyla klausimas, ar galima atsižvelgti į vėliau pateiktas pataisytas sąskaitas faktūras, kurios neginčytinai atitinka Įgyvendinimo reglamento 2015/82 2 straipsnio 1 dalies b punkto sąlygas.
- 22 Atsakymas į šį klausimą priklauso nuo Įgyvendinimo reglamento 2015/82 2 straipsnio 2 dalies a punkto išaiškinimo. Iš pirmo žvilgsnio šios nuostatos formuluotė atrodo aiški. Joje numatyta, kad skola muitinei nustatoma priimant deklaraciją dėl išleidimo į laisvą apyvartą nustačius, kad dėl 2 straipsnio 1 dalyje aprašytų importuojamų produktų nesilaikoma vienos ar daugiau toje dalyje išvardytų sąlygų. Susidaro įspūdis, kad nebegalima pateikti dokumentų po to, kai muitinės deklaracija buvo priimta. Taip būtų galima interpretuoti ir Įgyvendinimo sprendimo 2015/87 11 konstatuojamąją dalį. Pagal jos pirmąjį sakinį pateikiant prašymą išleisti į laisvą apyvartą privaloma pateikti sąskaitą faktūrą su bent ta informacija, kuri nurodyta Įgyvendinimo reglamento 2015/82 priede.
- 23 Vis dėlto, pažvelgus atidžiau, matyti, kad Įgyvendinimo reglamento 2015/82 2 straipsnio 1 dalyje nėra aiškiai nustatyto termino, iki kurio dar leidžiama pateikti dokumentus. Aiškiai nustatomas tik skolos muitinei atsiradimo momentas. Skola

muitinei atsiranda priėmus deklaraciją dėl išleidimo į laisvą apyvartą. Taip yra „nustačius, kad dėl [Įgyvendinimo reglamento 2015/82 2 straipsnio] 1 dalyje aprašytų importuojamų produktų nesilaikoma vienos ar daugiau toje dalyje išvardytų sąlygų“. Laiko momentas, kada tai turi būti nustatoma, nėra apibrėžtas. Įgyvendinimo sprendimo 2015/87 11 konstatuojamoji dalis irgi nebūtinai rodo, kad dokumentai turi būti pateikti iki tam tikro termino. Veikiau ją galima suprasti ir taip, kad netaikyti antidempingo maito turi būti paprašyta pateikiant prašymą išleisti į laisvą apyvartą; joje nieko nepasakyta apie (galutinį) terminą, iki kada leidžiama pateikti sąskaitą faktūrą.

- 24 Abejoti prielaida, kad pagal Įgyvendinimo reglamento 2015/82 2 straipsnio 2 dalį galutinis terminas, kada dar leidžiama pateikti dokumentus, yra momentas, kada priimama muitinės deklaracija, skatina ir šios dalies formuluotės palyginimas su kitomis antidempingo normomis. 2017 m. spalio 12 d. Sprendime *Tigers* (C-156/16) Teisingumo Teismas pabrėžė, kad, kitaip nei kituose antidempingo reglamentuose, jokia toje byloje nagrinėto reglamento nuostata nenurodo, kada galiojanti komercinė sąskaita faktūra turi būti pateikta muitinei (25 punktas, kuriame daroma nuoroda į generalinio advokato P. Mengozzi išvados 60 punktą). Pavyzdžiui, Reglamento Nr. 2320/97 2 straipsnio 2 dalyje minimas gamybos sertifikato pateikimo momentas. Tai akivaizdžiai skiriasi nuo Įgyvendinimo reglamento 2015/82 2 straipsnio 2 dalies formuluotės.
- 25 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas suvokia, kad aiškinant Sąjungos teisės nuostatas reikia atsižvelgti ir į jomis siekiamą tikslą. Įsipareigojimo sąskaitą faktūrą būtina pateikti tam, kad būtų galima patikrinti, ar „siunta atiti[nka] komercinius dokumentus“ (Įgyvendinimo sprendimo 2015/87 11 konstatuojamosios dalies antras sakiny). Todėl įsipareigojimo sąskaita faktūra muitinės institucijoms turi būti pateikta iš esmės kartu su produktu.
- 26 Vis dėlto iš irgi taikytino proporcingumo principo galima būtų daryti išvadą, kad atskirus įsipareigojimo sąskaitos faktūros duomenis galima įrašyti ar pataisyti vėliau, jei tokiu būdu dar galima pasiekti šiais duomenimis siekiamą tikslą. Ko gero, taip yra įrodinėjant, kaip laikomasi įsipareigojimų pasiūlymo, nes atitinkami įrodymai, kaip nustatyta Įgyvendinimo reglamento 2015/82 2 straipsnio 1 dalyje, gaunami tik iš paties eksportuojančio gamintojo pateiktos informacijos.
- 27 Tokią dokumentų pateikimo termino interpretaciją galėtų patvirtinti ir palyginimas su Muitinės kodekso 78 straipsniu. Teisingumo Teismo jurisprudencijoje pripažinta, kad šio straipsnio tikslas yra „priartinti muitinės procedūrą prie realios situacijos“ (2017 m. spalio 12 d. Sprendimas *Tigers*, C-156/16, 31 punktas). Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas mano, kad tas pats galėtų būti taikoma ir per gražinimo procedūrą. Bet kuriuo atveju, kaip minėta pirmiau, Įgyvendinimo reglamento 2015/82 2 straipsnio 1 dalies formuluotė nedraudžia pateikti dokumentų vėliau.
- 28 Galiausiai dėl to, kad įsipareigojimo sąskaita faktūra vėliau buvo pataisyta, nagrinėjamoje byloje nepadidėjo ir rizika, kad antidempingo maitas bus apeitas.

Nuoroda į galios netekusį Sprendimą 2008/899 buvo pavienė klaida, kuri neturėjo įtakos tikrinimui, kaip laikomasi kitų antidempingo maito netaikymo sąlygų. Kadangi Įgyvendinimo reglamento 2015/82 priedo 9 punkte numatyta deklaracija bet kuriuo atveju yra paties eksportuojančio gamintojo teikiama informacija, jos pateikimo momentas neturi įtakos jos turinio teisingumui. Galiausiai lemiamą reikšmę antidempingo maito netaikymui, prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančio teismo manymu, turi turėti materialinės teisės kriterijus – ar faktiškai buvo laikomasi įsipareigojimo kainos. Neginčytina, kad nagrinėjamu atveju taip ir buvo.

29

DARBINIS VERTINIMAS